

Ordføreren (Carl Hansen): Jeg kan kun slutte mig til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Bircks) Udtalelser med Hensyn til Arbejdsløshedskassernes Virksomhed. Ogsaa jeg maa erkende, at Arbejdsløshedskasserne have vundet en Fremgang og udrettet et Arbejde her i Landet, som er overmaade paaskønnelsesværdigt. Jeg ved ikke, om det ærede Medlems Tal ere rigtige, jeg har ikke undersøgt dem; men jeg gaar ud fra, at de ere det. Men i alt Fald betyder det jo saa meget, at de enkelte Arbejdere indenfor Arbejdsløshedskasserne have i det paagældende Aar udredet 15 Kr. pr. Medlem. Det er ikke saa ganske lidt, og det er meget paaskønnelsesværdigt, at de have kunnet det. Men det er et Vidnesbyrd om een Ting — og det, synes jeg, er det glædelige —, at Arbejderne her i Landet ere stillede saa vel, at de kunne sørge for sig selv. For det maa dog være deres Maal, som det er alle andres, at kunne sørge for sig selv ogsaa i daarlige Tider.

Det ærede Medlem talte noget om sin gamle Kæphest — ja undskyld, at jeg bruger det Udtryk, den kan jo være meget prisværdig —, om Reservefonden, som burde være tilvejebragt til Arbejdsløshedskasserne. Jeg tror, at det ærede Medlem har forset sig lidt paa denne Reservefond. Hvad vilde det nu i Virkeligheden have betydet, dersom Statskassen havde ofret 250,000 Kr. — var det ikke saa? (Birck: Og Fagforeningerne andre 250,000 Kr.!) ja, altsaa i alt 500,000 — til at danne en Reservefond? Det vilde have betydet, at denne Reservefond i dette Øjeblik vilde have været spist op, ganske simpelt. De Udgifter, Arbejdsløshedskasserne have udredet ekstraordinært, ere jo meget større, og de Beløb, Kommunerne have udredet, ere ogsaa meget større. Følgen vilde kun have været, at Kasserne vilde have spist denne Reservefond op, medens de Tilskud, som ere ydede frivilligt eller ved forhøjet Ekstraligning af Arbejdsløshedskasserne og af Kommunerne, vilde være blevne saa meget mindre. Hverken mere eller mindre vilde der være sket. Man vilde i Arbejdsløshedskasserne have staaet, som man staaar nu, paa nogenlunde bar Bund. Meningen med en Reservefond er i Virkeligheden heller ikke, at den skal ligge og være til Raadighed altid. Nej, Meningen maa være, at den skal hjælpe til at udligne de Ydelser, der nu en Gang fordres, paa et længere Aaremaal, saaledes at man kan tage de daarlige Aar med de gode.

Det er jo ikke Meningen, at man skal tilvejebringe en Kapital, der kan lette Ydelserne for de kommende Slægter, slet ikke. Det ærede Medlems Sammenligning med Haglskadeforsikringen passer heller ikke. Den vilde slet ikke virke, som det ærede Medlem forudsatte, dersom Foreningen blev dannet i Foraaret, og vi saa fik et anseligt, stærkt Haglvejr til Sommer, som kostede meget mere end Kontingentet. Nej, paa Grund af Gensidigheden vilde man have at udrede det Kontingent, som gerne kræves i saadanne Foreninger, og saa vilde man indrette Kontingentet med den indvundne Erfaring for Øje, saaledes at man i 20 Aar eller en længere Aarrække kunde være sikret ved en bestemt aarlig Ydelse. Det er kun det, der er Meningen med at tilvejebringe en Reservefond. Arbejdsløshedskasserne staa ganske paa samme Punkt, som de vilde have staaet, hvis det ærede Medlems Fordring var bleven fyldestgjort, da vi vedtog Loven om Arbejdsløshedskasser.

Det ærede Medlem nævnedes Gensidigheden, og jeg vil give ham Ret i, at det vilde være ganske rigtigt — men det kan vist ikke gennemføres ved Lov —, om der blev større Gensidighed mellem Arbejdsløshedskasserne. Jeg tror ikke, at Typograferne — de skulle være velstillede — ville være glade ved, at vi bestemte, at de f. Eks. skulde optage Stukkatørene, hvis de ere mindre velstillede — de kunne for Resten godt optage dem, thi der er kun 71 i deres Organisation, medens der i Vinter var 3,061 i Typografernes Organisation —, men jeg skal gerne indrømme, at dersom der kunde opnaas større Gensidighed ad Frivillighedens Vej ved, at Arbejdsløshedskasserne arbejdede sammen — og maaske kunde man ad Lovgivningens Vej styrke et saadant Samarbejde —, vilde det være heldigt at fordele Byrden paa saa mange Skuldre som muligt.

Naar det ærede Medlem udtalte sig mod Principperne i Loven om fortsat Hjælp, idet han ikke kunde lide Fattighjælp uden Fattighjælps Følger (Birck: At blande det sammen med Forsikring!) Ja, men jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det netop er denne Sammenblanding, der berettiger til at yde Hjælp uden Fattighjælps Følger. Man har ordnet det saaledes i Sygekasserne, at man forlanger et bestemt Præmiebeløb af Sygekassens Medlemmer, et Beløb, som under ekstraordinære Forhold kan forhøjes. Naar Sygekassen har præsteret de Ydelser overfor det enkelte Medlem, som Kassen er